

Samenwerkingsprotocol

Consumentenautoriteit - Nederlandse Zorgautoriteit

Afspraken tussen de Staatssecretaris van Economische Zaken en de Raad van Bestuur van de Nederlandse Zorgautoriteit over de wijze van samenwerking bij aangelegenheden inzake consumentenbescherming.

Considerans

1. Met onderhavig samenwerkingsprotocol wordt uitvoering gegeven aan artikel 5.1 van de Wet handhaving consumentenbescherming (hierna: Whc). Op basis van dat artikel kunnen tussen de Minister van Economische zaken en de Nederlandse Zorgautoriteit (hierna: de NZa) afspraken worden gemaakt over de wijze waarop de Consumentenautoriteit en de NZa samenwerken.
2. De in dit samenwerkingsprotocol neergelegde afspraken zien onder meer op de samenwerking in het kader van effectief en doelmatig toezicht en het optreden tegen inbreuken op de consumentenwetgeving, bedoeld in de bijlage bij de Whc en de Wet marktordening gezondheidszorg (hierna: Wmg) en op de samenwerking ten aanzien van gemeenschappelijke activiteiten en verslaglegging, bedoeld in de artikelen 16, 17 en 21 van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 oktober 2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming (hierna: verordening 2006/2004).¹
3. De Whc strekt mede tot uitvoering van verordening 2006/2004. Verordening 2006/2004 verplicht elke lidstaat om bevoegde autoriteiten aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van wetgeving inzake consumentenbescherming die in de bijlage bij verordening 2006/2004 is opgenomen. Daarnaast staat het lidstaten vrij om 'andere overheidsinstanties' aan te wijzen, om de verplichtingen in verordening 2006/2004 na te komen. Tevens moeten lidstaten zorgen voor een effectieve coördinatie, via een 'verbindingsbureau', van de toepassing van verordening 2006/2004 door de bevoegde autoriteiten, aangewezen andere overheidsinstanties en instanties die een rechtmatig belang hebben bij de beëindiging of het verbieden van intracommunautaire inbreuken. Ook schrijft verordening 2006/2004 in de artikelen 16, 17 en 21 verplichtingen voor lidstaten voor op het gebied van de coördinatie van de handhaving, de administratieve samenwerking en verslaglegging.
4. De samenwerking tussen nationale instanties in de Europese Unie die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming, zoals neergelegd in verordening 2006/2004, heeft tot doel de werking van de interne markt te waarborgen en de bescherming van de belangen van consumenten te verbeteren door beter toezicht en betere handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming.
5. De beschikking van de Europese Commissie van 22 december 2006 ter uitvoering van verordening 2006/2004 (hierna: de Commissiebeschikking)² geeft uitvoeringsvoorschriften voor wat betreft verzoeken om wederzijdse bijstand als bedoeld in verordening 2006/2004. Bij de uitvoering van dit protocol nemen de Consumentenautoriteit en de NZa de voorschriften van de Commissiebeschikking in acht.

---

¹ Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 oktober 2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming, Pb 2004 nr. L364/1.

² Beschikking van de Commissie ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees parlement en de Raad betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming wat wederzijdse bijstand betreft, C (2006) 6903.

6. De Consumentenautoriteit is krachtens artikel 2.2 Whc belast met de uitvoering en handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming, bedoeld in de onderdelen a en b van de bijlage van de Whc, voorzover het niet betreft een financiële dienst of activiteit. Voor deze wetgeving is de Consumentenautoriteit met het oog op intracommunautaire inbreuken aangewezen als bevoegde autoriteit, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van verordening 2006/2004. Daarnaast is de Consumentenautoriteit ingevolge artikel 2.3, eerste lid, Whc aangewezen als 'verbindingsbureau' voor Nederland als bedoeld in 4, eerste lid, van verordening 2006/2004. Ten slotte, voorzover in dit kader relevant, heeft de Consumentenautoriteit, krachtens artikel 2.3, derde lid, Whc, mede tot taak de coördinatie van activiteiten van communautair belang, administratieve samenwerking en verslaglegging, als bedoeld in de artikelen 16, 17 en 21 van verordening 2006/2004.
7. De NZa is de toezichthouder op alle zorgmarkten in Nederland. Op basis van onder meer de Wet Marktordening Gezondheidszorg, de Zorgverzekeringswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten is zij belast met toezicht op zowel zorgaanbieders als zorgverzekeraars, op zowel curatieve markten als op markten voor langdurige zorg, en overige haar opgedragen taken. De NZa is krachtens artikel 4.1, eerste lid, Whc aangewezen als andere overheidsinstantie.
8. De Consumentenautoriteit en de NZa streven naar een optimale samenwerking bij de coördinatie en toepassing van verordening 2006/2004, de Whc en de Wmg. De (mogelijke) overlap in het toezichtsdomein van de Consumentenautoriteit en dat van de NZa betreft gedragingen van zorgaanbieders.
9. Indien partijen dat wenselijk achten zal dit protocol worden gewijzigd; ook kunnen de Consumentenautoriteit en de NZa over andere onderwerpen van wederzijds belang nadere (werk)afspraken maken.

Hoofdstuk 1 – Definities en reikwijdte van het samenwerkingsprotocol

Artikel 1 – Definities

De in artikel 3 van Verordening 2006/2004, artikel 2 van de Commissiebesluiting en artikel 1.1 van de Whc opgenomen definities zijn in dit samenwerkingsprotocol van toepassing.

Artikel 2 – Reikwijdte

De in het samenwerkingsprotocol vermelde afspraken hebben betrekking op:

- a. samenwerking tussen de Consumentenautoriteit in haar hoedanigheid van bevoegde autoriteit onder verordening 2006/2004 en de NZa in haar hoedanigheid van andere overheidsinstantie bij de uitvoering van de hoofdstukken 2 en 3 van verordening 2006/2004 inzake wederzijdse bijstand bij grensoverschrijdende inbreuken;
- b. samenwerking tussen de Consumentenautoriteit en de NZa in het kader van de verplichtingen, bedoeld in de artikelen 16, 17 en 21 van verordening 2006/2004, met de coördinatie waarvan de Consumentenautoriteit voor Nederland is belast;
- c. samenwerking tussen de Consumentenautoriteit en de NZa in het kader van toezicht op en handhaving van consumentenwetgeving en de Wmg, in andere gevallen dan bedoeld in sub a en b van dit artikel.

Hoofdstuk 2 – Samenloop, taakverdeling en interpretatie van begrippen

Artikel 3 – Reikwijdte van hoofdstuk 2

Dit hoofdstuk is van toepassing op grensoverschrijdende en niet-grensoverschrijdende inbreuken op de wettelijke bepalingen, bedoeld in de onderdelen a en b van de bijlage bij de Whc, voorzover de overtreding geen betrekking heeft op een financiële activiteit of dienst.

Artikel 4 – Taakverdeling bij samenloop

1. Indien de Consumentenautoriteit in het kader van de uitoefening van haar bevoegdheden constateert dat ook de NZa bevoegd is om toezicht uit te oefenen of handhavingsmaatregelen te nemen ten aanzien van dezelfde gedraging, laat de Consumentenautoriteit de zaak ter behandeling over aan de NZa conform artikel 4.2, eerste lid, Whc. Indien de Consumentenautoriteit twijfelt of artikel 4.2 Whc van toepassing is, neemt zij contact op met de NZa en vindt er overleg plaats.
2. Indien de NZa toezicht uitoefent en/of handhavingsmaatregelen neemt in een geval waarin ook de Consumentenautoriteit bevoegd is om toezicht uit te oefenen en handhavingsmaatregelen te nemen, informeert zij de Consumentenautoriteit daarover.
3. Indien de Consumentenautoriteit en de NZa, nadat daarover overleg heeft plaatsgehad, van mening zijn dat het in een concreet geval, waarin zowel de NZa als de Consumentenautoriteit tegen (een deelsaspect van) dezelfde gedraging kunnen optreden, wenselijk is om gezamenlijk op te treden, verzoekt de NZa de Consumentenautoriteit om bijstand, op grond van artikel 4.2, tweede lid, onderdeel a, Whc.
4. In het kader van een gezamenlijk optreden kunnen de Consumentenautoriteit en de NZa afspraken maken over:
  - de inzet van mensen en middelen;
  - de aanpak van het onderzoek en de wijze waarop toezichts- en handhavingsbevoegdheden zullen worden ingezet;
  - communicatieaspecten

Artikel 5 – Uitleg van begrippen

1. Afstemming dan wel overeenstemming bij de uitleg van begrippen als bedoeld in artikel 4.3 Whc kan zich onder meer voordoen bij:
  - de uitoefening van toezichts- of handhavingsbevoegdheden;
  - het nemen van besluiten op aanvraag;
  - het uitvaardigen van beleidsregels, zienswijzen, consultatie- en visiedocumenten en toezichtskaders.
2. Indien een situatie als bedoeld in artikel 4.3 Whc zich voordoet, legt de NZa de door haar voorgestane uitleg van begrippen voor aan de Consumentenautoriteit, tenzij de onderdelen b of c van het derde lid van toepassing zijn.
3. Er is in elk geval sprake van afstemming dan wel overeenstemming over de uitleg van begrippen als bedoeld in artikel 4.3 Whc indien:
  - a. de Consumentenautoriteit, binnen de termijn die tussen de Consumentenautoriteit en de NZa is afgesproken, mondeling of schriftelijk heeft aangegeven geen bedenkingen te hebben met de door de NZa aan de Consumentenautoriteit voorgelegde uitleg;
  - b. de uitleg overeenkomt met een onherroepelijke rechterlijke uitspraak van een nationale rechter

of een uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen; of
c. de uitleg overeenkomt met de uitleg in een besluit van de Consumentenautoriteit.

Hoofdstuk 3. Samenwerking die voortvloeit uit verordening 2006/2004

3.1 Algemene bepalingen

Artikel 6 – Algemene verantwoordelijkheden

De Consumentenautoriteit als bevoegde autoriteit en de NZa in zijn hoedanigheid van overige overheidsinstantie werken samen en treffen alle maatregelen die nodig zijn om verordening 2006/2004, de Commissiebeschikking en de Whc effectief uit te voeren.

3.2 Samenwerking inzake wederzijdse bijstand bij intracommunautaire inbreuken (artikelen 6 en 8 van verordening 2006/2004)

Artikel 7 – Doorverwijzen verzoeken wederzijdse bijstand afkomstig van een instantie in een andere lidstaat

1. Indien de Consumentenautoriteit als bevoegde autoriteit een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in artikel 6 en 8 van verordening 2006/2004 ontvangt, ten aanzien van een gedraging waarvan ook de NZa bevoegd is, stuurt de Consumentenautoriteit het verzoek, inclusief bijbehorende informatie, onverwijld ter behandeling door aan de NZa, overeenkomstig artikel 4.5 Whc.
2. Een doorzending als bedoeld in het eerste lid geschiedt zoveel mogelijk elektronisch. De NZa bevestigt aan de Consumentenautoriteit zoveel mogelijk elektronisch de ontvangst van dit verzoek onverwijld nadat zij het verzoek heeft ontvangen.

Artikel 8 – Behandeling verzoek om wederzijdse bijstand

1. Indien de Consumentenautoriteit een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in artikel 6 en 8 van verordening 2006/2004 aan de NZa heeft doorgestuurd en de NZa meent dat sprake is van een van de weigeringsgronden, bedoeld in artikel 15, tweede en derde lid, van verordening 2006/2004, of indien zij van oordeel is dat de Consumentenautoriteit ten onrechte het verzoek heeft doorgestuurd omdat de NZa onbevoegd is om de desbetreffende intracommunautaire inbreuk te beëindigen, meldt zij dit zo spoedig mogelijk schriftelijk en gemotiveerd aan de Consumentenautoriteit.
2. Nadat een verzoek om wederzijdse bijstand is overgedragen aan de NZa, zal er zo spoedig mogelijk overleg plaatsvinden tussen de Consumentenautoriteit en de NZa. In dit overleg zullen in ieder geval de volgende onderwerpen besproken worden:
  - a. de termijn van afhandeling van een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in artikel 6 en 8 van verordening 2006/2004, opdat wordt voldaan aan de eis inzake 'onverwijldheid' in de zin van verordening 2006/2004, zoals nader uitgewerkt in de Commissiebeschikking;
  - b. het te verrichten onderzoek en/of de te nemen handhavingsmaatregelen als bedoeld in de artikelen 6 en 8 van verordening 2006/2004;
  - c. de eventuele toepasselijkheid van weigeringsgronden bedoeld in artikel 15, tweede en derde lid, van verordening 2006/2004.

3. Voor elk doorgestuurd verzoek om bijstand wijzen zowel de Consumentenautoriteit als de NZa een zaakbehandelaar als contactpersoon aan.
4. De NZa houdt de Consumentenautoriteit op de hoogte van de stappen die worden gezet en andere relevante ontwikkelingen in het kader van de behandeling van het verzoek om wederzijdse bijstand, opdat de Consumentenautoriteit als aangezochte instantie kan voldoen aan de op haar rustende verplichtingen inzake informatieverschaffing op grond van verordening 2006/2004 en de Commissiebeschikking.
5. Indien de NZa de informatie, die het voorwerp was van het verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in artikel 6 van verordening 2006/2004, heeft verkregen, zendt de NZa de informatie onverwijld toe aan de Consumentenautoriteit, opdat de Consumentenautoriteit als aangezochte instantie de informatie kan verzenden naar de toepasselijke instanties, overeenkomstig verordening 2006/2004 en het Commissiebesluit.
6. Indien de NZa de nodige handhavingsmaatregelen, bedoeld in artikel 8, eerste lid van verordening 2006/2004, heeft genomen, stelt de NZa de Consumentenautoriteit zo spoedig mogelijk in kennis van de genomen maatregelen en het effect daarvan op degene die de intracommunautaire inbreuk pleegt of pleegde en deelt tevens mee of deze is beëindigd, opdat de Consumentenautoriteit als aangezochte instantie deze informatie kan verzenden aan de toepasselijke instanties overeenkomstig verordening 2006/2004 en het Commissiebesluit.

Artikel 9 – Verzoek door NZa aan Consumentenautoriteit om verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in de artikel 6 en 8 van verordening 2006/2004 te doen

1. De NZa kan de Consumentenautoriteit vragen een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in de artikelen 6 en 8 van verordening 2006/2004 te doen aan een bevoegde autoriteit in een andere lidstaat, betreffende een (mogelijke) intracommunautaire inbreuk door een zorgaanbieder, op de regels waarvoor de Consumentenautoriteit is aangewezen als bevoegde autoriteit.
2. De NZa zal de Consumentenautoriteit in het kader van een verzoek als bedoeld in het eerste lid alle noodzakelijke informatie verschaffen die in het kader van een verzoek om wederzijdse bijstand moet worden verschaft, zoals nader uitgewerkt in hoofdstuk 1 van de bijlage van de Commissiebeschikking.
3. Indien een aangezochte instantie in het kader van een verzoek om wederzijdse bijstand als bedoeld in het eerste lid nadere informatie wenst, zal de Consumentenautoriteit bevorderen dat de aangezochte instantie daartoe contact opneemt met de NZa.
4. De Consumentenautoriteit zal de NZa op de hoogte houden van de behandeling van het verzoek om wederzijdse bijstand.

3.3 Informatie-uitwisseling zonder verzoek (artikel 7 van verordening 2006/2004)

Artikel 10 – Melding van (redelijk vermoeden van) een intracommunautaire inbreuk

1. Indien de NZa kennis krijgt van een intracommunautaire inbreuk, of een redelijk vermoeden heeft dat een dergelijke inbreuk kan plaatshebben, stelt zij de Consumentenautoriteit hiervan zo spoedig mogelijk in kennis, onder verschaffing van de informatie die in het kader van artikel 7 van verordening 2006/2004 dient te worden verstrekt.
2. De Consumentenautoriteit meldt de in het eerste lid bedoelde informatie zo spoedig mogelijk na ontvangst aan het netwerk van bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 7, tweede lid van verordening 2006/2004 en de Commissiebeschikking.

3. De NZa stelt de Consumentenautoriteit op de hoogte van een intracommunautaire inbreuk die zij heeft gemeld, en die naderhand ongegrond blijkt te zijn, zodat de Consumentenautoriteit overeenkomstig artikel 10, tweede lid van verordening 2006/2004 zorg kan dragen voor intrekking van de kennisgeving.

3.4 De gemeenschappelijke activiteiten en verslaglegging (artikelen 16, 17 en 21 van verordening 2006/2004)

Artikel 11 – Gemeenschappelijke activiteiten

Ter uitvoering van de artikelen 16 en 17 van verordening 2006/2004 stelt de NZa de Consumentenautoriteit jaarlijks, voorzover dit nodig is voor het bereiken van de doelstellingen van verordening 2006/2004, tijdig in kennis van alle relevante informatie met betrekking tot zijn/haar activiteiten van communautair belang op onder meer de gebieden als genoemd in artikel 16, eerste lid, en artikel 17, eerste lid, onderdeel a en e, van verordening 2006/2004.

Artikel 12 – Verslaglegging

1. Ten behoeve van de verslaglegging over de toepassing van verordening 2006/2004 bedoeld in artikel 21 van verordening 2006/2004 aan de Europese Commissie stelt de NZa de Consumentenautoriteit in kennis van de informatie als genoemd in artikel 21, derde lid, van verordening 2006/2004.
2. De NZa verstrekt de in dit artikel genoemde informatie uiterlijk een maand nadat de Consumentenautoriteit hiertoe een verzoek heeft gedaan zodat de Consumentenautoriteit tijdig verslag uit kan brengen aan de Europese Commissie.

Hoofdstuk 4 – Overige

Artikel 13 – Informeren

1. De Consumentenautoriteit en de NZa informeren elkaar over zaken en ontwikkelingen die voor elkaars functioneren van belang (kunnen) zijn en staan elkaar met raad en daad bij in de uitvoering van dit protocol.
2. In gevallen waarin dit protocol niet voorziet en samenwerking nodig is, treden de NZa en de Consumentenautoriteit in overleg.

Artikel 14 – Periodiek overleg

1. De NZa en de Consumentenautoriteit zullen tezamen met de andere toezichthouders die in Nederland als andere overheidsinstantie zijn aangewezen periodiek overleg voeren over de uitvoering van verordening 2006/2004. Dit overleg wordt voorgezeten door de Consumentenautoriteit.
2. De NZa en de Consumentenautoriteit zullen daarnaast zo vaak als nodig overleg hebben in het kader van de uitvoering van dit protocol.
3. Tweemaal per jaar, of zoveel vaker als nodig, zal overleg plaatsvinden tussen de Raad van Bestuur van de NZa en de Consumentenautoriteit.

Artikel 15 – Informatie-uitwisseling

1. Indien dit voor de uitvoering van de taken noodzakelijk is, kunnen de Consumentenautoriteit en de NZa de relevante informatie aan elkaar overdragen voorzover wettelijke bepalingen hieraan niet in de weg staan.
2. De Consumentenautoriteit en de NZa zorgen ervoor dat geheimhouding van de informatie die zij van de andere toezichthouder krijgen voldoende is gewaarborgd.
3. De Consumentenautoriteit en de NZa gebruiken deze informatie niet voor andere doeleinden dan waarvoor deze is verstrekt.

Artikel 16 – Contactpersonen

De Consumentenautoriteit en de NZa benoemen ieder vanuit de interne organisatie een contactpersoon die het aanspreekpunt is voor hetgeen is afgesproken in dit samenwerkingsprotocol.

Artikel 17 – Aanpassingen en wijzigingen

Dit samenwerkingsprotocol kan slechts schriftelijk worden gewijzigd als zowel de Staatssecretaris van Economische Zaken als de NZa het daarover eens zijn.

Artikel 18 – Inwerkingtreding

Dit samenwerkingsprotocol treedt in werking met ingang van de tweede dag na dagtekening van de Staatscourant waarin mededeling van dit protocol wordt gedaan.

Aldus overeengekomen en in tweevoud ondertekend te Den Haag op

De Staatssecretaris van Economische Zaken

de Raad van Bestuur van de Nederlandse
Zorgautoriteit

Drs F. Heemskerk

Mr F.H.G. de Grave,
voorzitter

Van dit protocol wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.